

וּבְסִתָּם חֲבִמָּה תִזְרְעֵנִי: ט תַּחֲטְאֵנִי בְּאִזּוּב וְאַטְחֶה תְּכַבֵּסֵנִי וּמִשְׁלַג אֲלַבֵּן:
י תִשְׁמִיעֵנִי שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה תַגְלִלְנָה עֲצֻמוֹת דְּבִיתִי: יא הִסְתֵּר פְּנֵיךָ מִחֲטָאֵי וְכָל

זוהר תהלים

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעַל זֶה אָמַר, כִּי הִ' אָמַר לוֹ קָלֵל. יַדַע שֶׁהָרִי מִמְקוֹם עֲלִיּוֹן יֵרֵד הַדָּבָר. שְׁנֵי צְוּוּיִים צָוָה דָּוִד אֶת שְׁלֹמֶה בְּנוֹ - אֶחָד שֶׁל יוֹאָב, וְאֶחָד שֶׁל שְׁמַעִי, עִם שְׂאֵר הַצְּוּוּיִים שֶׁצָּוָה אוֹתוֹ. שֶׁל יוֹאָב - שְׁכָתוּב (מלכים א ב) וְגַם אֶתָּה יַדְעָתָ אֶת עֲשֵׂה לִי יוֹאָב בֶּן צְרוּיָה. דָּבָר נִסְתָּר הָיָה, שֶׁהָרִי אָפְלוּ שְׁלֹמֶה לֹא הָיָה לוֹ לְדַעַת. אֲלֹא מִשׁוּם שְׂאֵחָרִים יַדְעוּ (אוֹתוֹ), זֶה הַתְּגִלָּה לְשְׁלֹמֶה. וְעַל זֶה אָמַר, וְאֶתָּה יַדְעָתָ יְגוּ', מַה שְׁלֹא רָאוּי לָךְ לְדַעַת.

רוּחַ. אוֹתוֹ אֶחָד שְׁמָלֵא בְדָם, בּוֹ יֵשׁ דִּיּוֹר לִיְצַר הָרַע, וְלִבִּי לֹא כָךְ, שֶׁהָרִי הוּא רִיקוֹן, וְלֹא נִתְתִּי דִיּוֹר לְדָם רַע לְשִׁכְן בּוֹ יְצַר הָרַע, וְלִבִּי הוּא וְדָאֵי קָלֵל בְּלִי דִיּוֹר (דס) רַע, וְכִינּוֹן שְׁכָךְ זֶה, לֹא רָאוּי דָּוִד לְאוֹתוֹ חֲטָא שְׁחָטָא, אֲלֹא כְּדִי לְתַת פֶּתַח חוֹן פֶּה לְרָשָׁעִים, שִׁיאֲמָרוּ, דָּוִד הִמְלִיךְ חֲטָא וְשָׁב בְּתִשׁוּבָה וּמַחֵל לוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כָּל שְׁכֵן לְשֶׂאֵר בְּנֵי אָדָם. וְעַל זֶה אָמַר (תהלים נא, ט) אֲלַמְדָּה פִּשְׁעִים דְּרָכֶיךָ וְחֲטָאִים אֲלִיךָ יִשׁוּבוּ.

יִשְׂרָאֵל שְׁמַעִי - שְׁכָתוּב וְהִנֵּה עִמָּךְ שְׁמַעִי בֶן גֵּרָא. מַה זֶה וְהִנֵּה עִמָּךְ? מִזְמֵן הוּא עִמָּךְ תְּמִיד, רַבּוֹ הָיָה, וּמִשׁוּם כֶּךָ לֹא אָמַר לוֹ עַל יוֹאָב וְהִנֵּה עִמָּךְ יוֹאָב. אֲבָל שְׁמַעִי זֶה שְׁנַמְצָא תְּמִיד עִמוֹ, אָמַר וְהִנֵּה עִמָּךְ. וַיִּשְׁלַח הִמְלִיךְ וַיִּקְרָא לְשְׁמַעִי וַיֹּאמֶר בְּנֵה לָךְ בֵּית בִּירוּשָׁלַם. אֵיפֹה הִיא חֲכֻמָּתוֹ שֶׁל שְׁלֹמֶה בְּזֶה? אֲלֹא הִכָּל עֲשֵׂה בְּחֻכְמָה, וְלִכָּל הַצְּדָדִים הוּא הַתְּבוּנָן. שֶׁהָרִי שְׁמַעִי הָיָה חָכֵם, וְאָמַר שְׁלֹמֶה, אֲנִי רוֹצֵה שֶׁתִּגְדֵּל תּוֹרָה עַל יְדֵי שְׁמַעִי וְלֹא יֵצֵא הַחוּצָה. עוֹד דָּבָר אַחֵר הַשְּׂגִיחַ שְׁלֹמֶה בְּחֻכְמָה, שְׁכָתוּב (שמואל ב טז) יֵצֵא יֵצֵא וּמִקְלָל. מַה זֶה יֵצֵא יֵצֵא פְּעֻמִּים? מִסְפִּיק וַיֵּצֵא וַיִּקְלָל (לו). אֲלֹא יֵצִיאָה אַחַת - שִׁיֵּצֵא מִבֵּית מִדְרָשׁוֹ לְדָוִד, וַיֵּצִיאָה אַחַת - שִׁיֵּצֵא מִירוּשָׁלַם אֶל עַבְדּוֹ שְׁמַת עָלָיו. יֵצִיאָה אַחַת לְמִלְךְ, וַיֵּצִיאָה שְׁנֵי לְעַבְדִּים. וְכָל זֶה רָאָה שְׁלֹמֶה וְהַשְּׂגִיחַ בְּרוּחַ הַקְדָּשׁ אוֹתָהּ הַיֵּצִיאָה

וְכָתוּב, (שמואל ב טז) וְדָוִד עָלָה בְּמַעְלָה הַזֵּיתִים עָלָה וּבּוֹכָה וְרָאשׁ לוֹ חֲפוּי וְהוּא הֵלֵךְ יַחַף. רֹאשׁ לוֹ חֲפוּי וַיַּחַף לָמָּה? אֲלֹא הָיָה נְזוּף, עֲשֵׂה עֲצָמוֹ נְזוּף לְקַבֵּל עֲנָשׁ, וְהֵם הָיוּ רְחוּקִים מִמֶּנּוּ אֲרַבַּע אַמּוֹת. אֲשֶׁרֵי הָעֶבֶד שְׁכָךְ עוֹבֵד לְרַבּוֹ וּמוֹדַע לְחֲטָאוֹ לְשׁוֹב מִמֶּנּוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה. בֹּא וְרֹאה, יוֹתֵר הָיָה מַה שֶׁעֲשָׂה לוֹ שְׁמַעִי בֶן גֵּרָא מִכָּל הַצְּרוֹת שֶׁעֲבָרוּ עָלָיו עַד אוֹתוֹ הַיּוֹם, וְלֹא הִשִּׁיב דָּוִד כִּנְגָדוֹ דָּבָר, שְׁכָךְ הָיָה רָאוּי לוֹ, וּבְזֶה הִתְכַּפְּרוּ חֲטָאֵיו. עֲכָשׁוּ יֵשׁ לְהַתְּבוּנָן, שְׁמַעִי הָיָה תְּלָמִיד חָכֵם, וְחֻכְמָה רַבָּה הָיְתָה בּוֹ, לָמָּה יֵצֵא לְדָוִד וְעֲשֵׂה לוֹ כָּל מַה שֶׁעֲשָׂה? אֲלֹא מִמְקוֹם אַחֵר הָיָה הַדָּבָר, וְהַכְּנִיס לוֹ בְּלִבּוֹ דָּבָר זֶה, וְכָל זֶה לְתוֹעֲלָתוֹ שֶׁל דָּוִד, שֶׁהָרִי מַה שֶׁעֲשָׂה לוֹ שְׁמַעִי, גֵּרָם לוֹ לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה וְשִׁכַּר לְבוֹ בְּשִׁכָר רַב, וְשִׁפְךָ הַרְבֵּה דְמַעוֹת מִתּוֹךְ לְבוֹ לְפָנָי